

บทที่ 6
สรุปผลการวิจัย
(Summary and Conclusion)

การวิเคราะห์ที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย ของผู้วิจัยในครั้งนี้มี
วัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปใน
ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปใน
ประเทศไทย

ซึ่งการวิเคราะห์ทำให้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย

การวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย
ด้วยการพิจารณาจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป เป็นรายภาค พบว่า ภาคกลาง
เป็นภาคที่มีอุตสาหกรรมตั้งอยู่มากที่สุด โดยมีจำนวนแรงงานถึง 3,470 คน คิดเป็นร้อยละ 50.44
ของจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปทั้งหมดของประเทศไทย รองลงมา คือ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนแรงงาน 1,513 คน คิดเป็นร้อยละ 21.99 อันดับสาม คือ ภาค
ตะวันออก มีจำนวนแรงงาน 747 คน คิดเป็นร้อยละ 10.86 อันดับสี่ คือ ภาคตะวันตก มีจำนวน
แรงงาน 670 คน คิดเป็นร้อยละ 9.74 อันดับห้า คือ ภาคใต้ มีจำนวนแรงงาน 332 คน คิดเป็นร้อยละ
4.83 อันดับสุดท้าย ภาคเหนือ มีจำนวนแรงงาน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 และถ้าพิจารณาเป็น
รายจังหวัด พบว่า

ในปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยมีจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป
ทั้งสิ้น 6,880 คน โดยจังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่มากที่สุดในประเทศไทย คือ
จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนแรงงาน 1,282 คน คิดเป็นร้อยละ 18.46 ของจำนวนแรงงานใน
อุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปทั้งหมด รองลงมาคือ จังหวัดสระบุรี มีจำนวนแรงงาน 1,054 คน คิด
เป็นร้อยละ 15.32 อันดับสาม คือ จังหวัดชลบุรี มีจำนวนแรงงาน 539 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83 อันดับ

สี่ คือ จังหวัดนครปฐม มีจำนวนแรงงาน 459 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 อันดับห้า คือ จังหวัดราชบุรี มีจำนวนแรงงาน 457 คน คิดเป็นร้อยละ 6.64 ส่วนจังหวัดที่อุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่น้อยที่สุด คือ จังหวัดน่าน โดยมีจำนวนแรงงาน 4 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.06 ของจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปทั้งหมดในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย ด้วยวิธีการทางแผนที่ (Cartographic Method) โดยใช้ข้อมูลจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปเป็นตัวชี้วัดขนาดของอุตสาหกรรม พบว่า จังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่มาก (มีจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป) มี 2 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา และสระบุรี จังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่ปานกลาง (มีจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งแต่ 401 ถึง 800 คน) มี 3 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี นครปฐม ราชบุรี จังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่น้อย (มีจำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งแต่ 1 ถึง 400 คน) มี 39 จังหวัด คือ จังหวัด ปทุมธานี ลพบุรี สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี สุพรรณบุรี นครศรีธรรมราช พระนครศรีอยุธยา สงขลา สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ฉะเชิงเทรา ระยอง พิชณุโลก อุบลราชธานี ลำพูน เชียงใหม่ สระแก้ว อุดรธานี นนทบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย ชัยภูมิ ขอนแก่น หนองบัวลำภู พัทลุง ชุมพร ศรีสะเกษ จันทบุรี สกลนคร ตรัง พะเยา อุดรดิตถ์ ลำปาง นครพนม เชียงราย ร้อยเอ็ด น่าน และมหาสารคาม

จากการวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย ด้วยวิธีการทางแผนที่ (Cartographic Method) โดยใช้จำนวนโรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปเป็นตัวชี้วัด พบว่า จังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปตั้งอยู่มากที่สุดในประเทศไทยมีอยู่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม และสระบุรี โดยมีจำนวนโรงงานเท่ากัน คือ 24 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10.67 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปทั้งหมด รองลงมาคือ จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนโรงงาน 22 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 9.78 อันดับสาม คือ จังหวัดชลบุรี มีจำนวนโรงงาน 15 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 6.67 อันดับสี่ คือ จังหวัดราชบุรี มีจำนวนโรงงาน 14 โรง คิดเป็นร้อยละ 6.22 อันดับห้า คือ จังหวัดกรุงเทพฯ มีจำนวนโรงงาน 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.78 ส่วนจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปน้อยที่สุด คือ จังหวัด อุดรดิตถ์ นครพนม ร้อยเอ็ด น่าน ลำปาง สมุทรสงคราม หนองบัวลำภู และสุโขทัย โดยมีจำนวนโรงงานเท่ากันคือ จังหวัดละ 1 โรงงาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.44 ของจำนวนโรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปทั้งหมดในประเทศไทย เมื่อพิจารณาจากจำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปที่ปรากฏอยู่ในแต่ละพื้นที่ด้วยวิธีการทางแผนที่ (Cartographic Method) พบว่า

เมื่อวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป โดยใช้จำนวนโรงงานเป็นตัววัด พบว่า จังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมาก (มีจำนวนโรงงานตั้งแต่ 21 โรงงานขึ้นไป) มีทั้งสิ้น 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครปฐม สระบุรี และนครราชสีมา

จังหวัดที่มีรูปแบบทางที่ตั้งของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปปานกลาง (มีจำนวนโรงงานระหว่าง 11 ถึง 20 โรงงาน) มีทั้งสิ้น 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ราชบุรี และกรุงเทพมหานคร

จังหวัดที่มีรูปแบบทางที่ตั้งของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปน้อย (มีจำนวนโรงงานระหว่าง 1 ถึง 10 โรงงาน) มีทั้งสิ้น 38 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี สุพรรณบุรี ฉะเชิงเทรา อุตรธานี เชียงใหม่ นนทบุรี ชุมพร เพชรบุรี ขอนแก่น ระยอง ศรีสะเกษ อุบลราชธานี สมุทรปราการ สระแก้ว สกลนคร สมุทรสาคร มหาสารคาม ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ตรัง ลำพูน พัทลุง เชียงราย พะเยา ชัยภูมิ สงขลา พิจิตร โลก จันทบุรี นครศรีธรรมราช สิงห์บุรี อุตรดิตถ์ นครพนม ร้อยเอ็ด น่าน ลำปาง สมุทรสงคราม หนองบัวลำภู และสุโขทัย

จากการวิเคราะห์รูปแบบทางที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย พบว่า มีความสอดคล้องกันระหว่างจำนวนแรงงาน และจำนวนโรงงาน ที่อยู่ใน 5 อันดับแรก ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา สระบุรี ชลบุรี นครปฐม และราชบุรี จะต่างกันก็เพียงแต่อันดับเท่านั้น

เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป ในระดับอำเภอของทั้ง 5 จังหวัด พบว่า จังหวัดนครราชสีมา อำเภอที่มีแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมากที่สุด คือ อำเภอปากช่อง รองลงมา คือ อำเภอสูงเนิน อำเภอเมือง อำเภอปักธงชัย และอำเภอพิมาย ตามอันดับ

จังหวัดสระบุรี อำเภอที่มีแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมากที่สุด คือ อำเภอพระพุทธบาท รองลงมา คือ อำเภอหนองแค อำเภอเมือง อำเภอมวกเหล็ก และอำเภอเสาไห้ ตามอันดับ

จังหวัดชลบุรี อำเภอที่มีแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมากที่สุด คือ อำเภอศรีราชา อำเภอเมือง อำเภอบ้านบึง และอำเภอพนัสนิคม ตามอันดับ

จังหวัดนครปฐม อำเภอที่มีแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมากที่สุด คือ อำเภอเมือง รองลงมาคือ อำเภอบางเลน อำเภอสามพราน อำเภอกำแพงแสน และอำเภอพุทธมณฑล ตามอันดับ

จังหวัดราชบุรี อำเภอที่มีแรงงานในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมากที่สุด คือ อำเภอบ้านโป่ง รองลงมาคือ อำเภอจอมบึง อำเภอปากท่อ อำเภอโพธาราม ร้อยละ 13.79 และ อำเภอเมือง ตามอันดับ

2. การศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทยด้วยเทคนิคทางสถิติ สรุปผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Correlation Analysis = r) ผลปรากฏว่า ตัวแปร Employee มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระทุกตัว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยด้านวัตถุดิบรวม ($r = 0.916$) ปัจจัยด้านตลาด ($r = 0.842$) ปัจจัยด้านวัตถุดิบประเภทข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ($r = 0.649$) ปัจจัยด้านการขนส่ง ($r = 0.384$) ปัจจัยด้านแรงงาน ($r = 0.348$) และปัจจัยด้านเงินทุน ($r = 0.226$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย โดยปัจจัยด้านวัตถุดิบรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปสูงที่สุด แสดงว่าถ้าพื้นที่ใดมีวัตถุดิบอาหารสัตว์อยู่ในปริมาณมาก ย่อมเป็นแรงดึงดูดให้อุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปไปตั้งอยู่ในพื้นที่นั้น ได้มากกว่าพื้นที่ที่ไม่มีแหล่งวัตถุดิบอยู่เลย ปัจจัยรองลงมาที่มีค่าสหสัมพันธ์ใกล้เคียงกับปัจจัยวัตถุดิบ คือ ปัจจัยด้านตลาด นั้นหมายความว่า หากพื้นที่ในจังหวัดใดมีการเลี้ยงปศุสัตว์มาก แสดงว่าจังหวัดนั้นมีขนาดตลาดที่ใหญ่มากพอรองรับอาหารสัตว์ที่จะผลิตออกมาจำหน่ายได้มาก จึงส่งผลให้อุตสาหกรรมเข้าไปตั้งอยู่มากเช่นกัน ในทางตรงข้ามถ้าหากขนาดตลาดมีขนาดเล็กย่อมไม่ถึงจุดให้อุตสาหกรรมเข้าไปตั้งในพื้นที่นั้น เว้นแต่จะมีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากกว่า เช่น มีแหล่งวัตถุดิบประเภทข้าวโพดเลี้ยงสัตว์อยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก หากผู้ประกอบการต้องการผลผลิตของข้าวโพดในปริมาณมาก เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตอาหารสัตว์ ปัจจัยด้านตลาดก็อาจลดความสำคัญลงมาได้

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการถดถอยด้วยวิธี Stepwise ทำให้ได้ตัวแปรที่จะนำเข้าไปในสมการถดถอย 2 ตัวแปรด้วยกัน คือ ตัวแปรวัตถุดิบ และ ตัวแปรตลาด ทำให้ได้สมการถดถอยคือ

$$\text{Employee} = b_0 + b_1 \text{Total Raw Material} + b_2 \text{Market} + e$$

โดยตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรตามในระดับสูง คือ มีค่า R เท่ากับ 0.934 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (R^2) ของสมการถดถอย เท่ากับ 0.872 หมายความว่า ปัจจัยวัตถุดิบรวม และปัจจัยตลาด สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของขนาดอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปได้ 87.2 % ส่วนอีก 12.8 % เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ ที่

ไม่ได้นำมาพิจารณา เมื่อทำการปรับค่า R^2 แล้ว จะได้ค่า R^2_{adj} (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.866 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากเพิ่มตัวแปรอิสระอื่นเข้าไปในโมเดลถดถอย ปัจจัยด้านวัตถุดิบรวมและปัจจัยตลาด ยังคงมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม (ขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป) สูง

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เป็นการวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่ ด้วยการทดสอบค่าสถิติ F ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้ เท่ากับ 139.884 ส่วนค่า F วิกฤต ที่ได้ เท่ากับ 4.08 เมื่อค่า F ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่าค่า F วิกฤต ($139.884 > 4.08$) จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านวัตถุดิบรวมและปัจจัยด้านตลาดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient Analysis : B) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละตัว ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ได้ค่าคงที่ (b_0) เท่ากับ -32.569 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปร Total Raw material (b_1) เท่ากับ 0.07478 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยของตัวแปร Market (b_2) เท่ากับ 0.01689 ทำให้ได้สมการถดถอยที่เหมาะสม คือ

$$\text{Employee} = -32.569 + 0.07478\text{Total Raw Material} + 0.01689\text{Market}$$

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนบัณฑิต

ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) ซึ่งไม่มีหน่วยของตัวแปร Total Raw Material เท่ากับ 0.673 ค่า Beta ของตัวแปร Market เท่ากับ 0.304 จากค่า Beta นี้ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยวัตถุดิบรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป มากกว่าปัจจัยตลาด

ค่า t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าคงที่ b_0 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย b_1 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การทดสอบเกี่ยวกับค่าคงที่ b_0 พบว่า ค่าคงที่ เท่ากับ 0.087 มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าเส้นตรงได้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระต่าง ๆ ผ่านจุดศูนย์

2. การทดสอบเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์การถดถอย b_1

สำหรับการวิเคราะห์โดยการทดสอบ t ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า $df = 43$ ได้ค่า t จากการเปิดตาราง (t วิกฤต = 1.684) น้อยกว่า ค่า t จากการคำนวณ (7.226) ของปัจจัยวัตถุดิบรวม จึงสรุปว่า ปัจจัยวัตถุดิบรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป เมื่อกำหนดให้ปัจจัยตลาดคงที่

3. การทดสอบเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์การถดถอย b_2

สำหรับการวิเคราะห์โดยการทดสอบ t ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า $df = 43$ ได้ค่า t จากการเปิดตาราง (t วิกฤต = 1.684) น้อยกว่า ค่า t จากการคำนวณ (3.266) ของ

ปัจจัยตลาด จึงสรุปว่า ปัจจัยตลาดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป เมื่อกำหนดให้ปัจจัยวัตถุดิบรวมคงที่

- Collinearity Statistics หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ โดยมีค่า Tolerance ของตัวแปรวัตถุดิบรวม และตัวแปรตลาด เท่ากับ 0.360 จาก Tolerance ของตัวแปรอิสระ ซึ่งมีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ มาก ซึ่งสัมพันธ์กับค่า VIF ของตัวแปรวัตถุดิบรวม และตัวแปรตลาด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.780 แสดงว่าตัวแปรอิสระ X_i มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ มาก (ค่า VIF มีค่ามาก) แต่เนื่องจากมีตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวแปร ค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรวัตถุดิบรวม และตัวแปรตลาดจึงมีค่าเท่ากัน

สรุปผลจากการทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยจะพบว่า ปัจจัยวัตถุดิบรวม และ ปัจจัยตลาดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับขนาดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านวัตถุดิบ และตลาด มีอิทธิพลต่อรูปแบบทางที่ตั้งของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่า ปริมาณวัตถุดิบมาก และขนาดตลาดใหญ่ มีอิทธิพลให้อุตสาหกรรมอาหารสัตว์เข้าไปตั้งอยู่พื้นที่แห่งนั้นนอกจากประหยัดค่าขนส่งวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูป ก็ยังสามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพมากในปริมาณที่เพียงพอเพื่อจะป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิตอีกด้วย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่ตั้งอุตสาหกรรมของแอลเฟรด เวเบอร์ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าจังหวัดที่มีอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปมาก มีความสอดคล้องกับจังหวัดที่มีวัตถุดิบและตลาดขนาดใหญ่ ใน 2 อันดับแรก ซึ่งได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา และสระบุรี อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษารูปแบบทางที่ตั้ง และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งช่วยในการตัดสินใจแก่ผู้ประกอบการรายใหม่และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วที่ต้องการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป และอาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ ครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาถึงปัญหาของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปัญหา และเสนอแนวทางการแก้ไขที่มีความชัดเจนอันเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ และหน่วยงานของรัฐ

2. ข้อมูล ที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคทางสถิติ หากทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ควรทำการศึกษาโดยวิธีอื่น และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ เป็นหลัก อาจจะทำให้การศึกษาที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูปได้คำตอบที่ชัดเจนและกระจ่างขึ้น

3. ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะอาหารสัตว์บด คือ โคนเนื้อ โคนนม สุกกร ไข่ เป็ด และนกกกระทา ไม่ได้ศึกษาอาหารสัตว์น้ำ เนื่องจากในการผลิตอาหารสัตว์น้ำผู้ผลิตอาหารสัตว์ส่วนใหญ่จะแยกการผลิตอาหารสัตว์น้ำออกจากการผลิตอาหารสัตว์บก ดังนั้นการศึกษาในเรื่องของอาหารสัตว์น้ำ เช่น อาหารกุ้งกุลาดำ น่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ผลิตอาหารสัตว์น้ำ เนื่องมีการผลิตและการส่งออกอาหารสัตว์น้ำ ในปริมาณมาก

4. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ตั้งอุตสาหกรรมอาหารสัตว์สำเร็จรูป ในภาพรวมทั้งประเทศ หากมีการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจจะแยกศึกษาเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดมากยิ่งขึ้นในการนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในระดับเชิงลึกต่อไป